

[Halfdan Hendriksen.]

at lovfæstes, for der er ikke stor Sandsynlighed for, at ret mange Aktieselskaber kommer til at udvise et større Overskud end sædvanligt i den nærmest kommende Tid; tværtimod vil det modsatte efter al menne- skelig Beregning blive Tilfældet. Imidler- tid har man fra Regeringens Side ønsket at lovgive paa dette Omraade, og det fore- liggende Lovforslag er et Led i den Overens- komst, der er truffet mellem Regeringen og de 4 store Partier, altsaa ogsaa det Parti, jeg tilhører.

Jeg skal som Følge heraf ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkelt- heder, men jeg vil dog gerne fremhæve, at jeg er betænkelig ved den Forskelsbehand- ling, der i Forslaget fastslaas som ret og rimelig. I Selskaber, der har aflagt Regn- skab og udbetalt Udbytte for 1939, begræn- ses Udbetalingen af Udbytte og Tantième for Regnskabsaaret 1939 af nærliggende Grunde ikke, medens Selskaber, der endnu ikke har aflagt Regnskab — og af dem er der dog nogle —, rammes af Lovens Bestem- melser. Dette virker ulige og uretfærdigt, og selv om der vist ikke er noget at gøre ved Sagen, der har været Genstand for Diskus- sion i det andet høje Ting, finder jeg det naturligt at nævne Forholdet ogsaa her.

Bestemmelsen i § 4, 2det Stykke, giver i Virkeligheden Loven tilbagevirkende Kraft, idet det fastslaas, at Bestemmelsen i samme Paragrafs 1ste Stykke, om Anbringelse i Laan til Byggefonden af 1940, ogsaa finder Anvendelse paa Virksomheder, i hvilke der er fastsat Udbytte i Tiden fra 1. Januar 1940 til Lovforslagets Fremsættelsesdato, altsaa den 21. ds. Jeg finder dette irrationelt, men jeg er klar over, at man heller ikke paa dette Punkt kan vente nogen Ændring.

At ogsaa den foreslaaede Tantième- begrænsning vil virke forskelligt og uret- færdigt over for de Personer, der berøres af Forslagets Bestemmelser, nævner jeg kun for en Ordens Skyld. Dispensations- bestemmelsen i § 2, sidste Stykke, vil formentlig komme i Anvendelse adskillige Gange, men det er efter min Mening ikke særlig heldigt at skulle sætte sin Lid ude- lukkende til Dispensationsbestemmelser.

De Ændringer, som blev gennemført under Forhandlingerne i det andet høje Ting, betyder en Forbedring af Forslaget, saaledes som jeg ser paa dette, ikke nogen større Forbedring, men dog en Forbedring.

Min Gruppe som saadan tiltræder Lov- forslaget, som det her foreligger, selv om der fra mange Sider er fremsat store Be- tænkeligheder med Hensyn til en Række

af Forslagets Bestemmelser. Adskillige Sel- skaber vil i øvrigt sikkert have vanskeligt ved at udrede de Summer, som Forslaget fastslaar at Selskaberne skal udrede til Byggefonden af 1940 — lignende Betragt- ninger var den socialdemokratiske Ordfører inde paa —, men som fremhævet i Folke- tingets Betænkning aabner § 6 en Mulighed for, at Aktieselskaberne kan fritages for at indbetale Beløbet i Henhold til § 4 til Laanefonden af 1940, naar det kan doku- menteres, at denne Indbetaling vil hindre ny Foretagsomhed, Opretholdelse af Virk- somhedens normale Beskæftigelse eller vil medføre Likviditetsvanskeligheder.

Lannung: Det foreliggende Forslag maa ses som en Konsekvens af og for saa vidt som et Led i Lovkomplekset vedrørende Arbejds lønninger, Arbejdsfordeling, Avance- beregning m. v., og under den Synsvinkel kan jeg paa mit Partis Vegne ogsaa anbefale Forslaget. Det kombinerer med en Be- grænsning af Udbytte og Tantième i Aktieselskaber m. v. en Tvangslaansordning, hvorefter en Del af Virksomhedernes Over- skud midlertidigt baandlægges til almene Formaal, navnlig med Henblik paa Opretholdelse og Udvidelse af Beskæftigelsen, hvad man for saa vidt kun kan hilse med Tilfredshed. Hertil giver vi derfor gerne vor Tilslutning, ikke alene fordi Forslaget er en Del af Kriselovskomplekset, som jeg har nævnt, men fordi det for saa vidt er sagligt velmotiveret.

Jeg har med stor Tilfredshed noteret de Ændringer, Forslaget er undergaaet i det andet høje Ting, og jeg vil for vort Vedkommende gerne give Tilslutning til de Be- mærkninger, der i Folketingsudvalgets Be- tænkning er fremsat bl. a. med Hensyn til §§ 6 og 3. Det fastslaas her som Folketings- udvalgets Opfattelse, at Selskaber kan fritages for Indbetaling til Fonden i Tilfælde, hvor det vil hindre ny Foretagsomhed eller hindre Opretholdelse af Virksomhedens nor- male Beskæftigelse i videst muligt Omfang, og det er jo givet, at i saadanne Tilfælde kan disse Penge gøre bedst Nytte netop hos Selskabet selv, og da er der al mulig Anledning til, at Kreditfondens Bestyrelse giver den nødvendige Dispensation, og man maa regne med, at den selvfølgelig vil blive givet.

Det vilde selvsagt alligevel have været at foretrække, at dette klart var fremgaaet af selve Loven. Det gælder, baade fordi der gives de paagældende Selskaber en saa betydningsfuld Mulighed, som det er rigtigt, at selve Loven gør opmærksom paa, men